

Wat heeft jou de afgelopen tijd het meest bezig gehouden?

Wij wachten op het moment van het interview op de geboorte van ons 6^e kleinkind, weer een heel bijzonder moment. Verder zijn er de gebruikelijke gezins- en familiedingen die mij bezighouden. Onze kinderen hebben allemaal corona gehad, ook de baby die toen 6 weken oud was. Een goede vriendin is onlangs overleden, een alleenstaande buurman om wie ik mij bekommer; ik ben nu eenmaal een mensenmens.

Vertel eens wat over jezelf?

Boeken vormen een rode draad in mijn leven. Als kind ben ik heel vaak verhuisd; ik heb in mijn jeugd in 1^e en 2^e Exloërmond, Midwolda en Bedum gewoond. In Midwolda heb ik vanaf mijn 12^e volgens mij alle boeken gelezen die ze daar in de bieb hadden staan. Nog steeds lees ik graag en veel, ik ben ook heel lang voorlezer geweest namens de bibliotheek. Voor kinderen van buitenlandse afkomst las ik bij hen thuis voor, zo maakten zij spelenderwijs kennis met het Nederlands. Ook in het speciaal onderwijs en voor peutergroepen van Plateau was ik voorlezer. Sinds de corona-uitbraak kan dat niet meer helaas.

Welk boek heeft een bijzondere indruk op je gemaakt?

Dat zijn er nogal wat, bijvoorbeeld 'De niet verhoorde gebeden van Jacob de Zoet', dat gaat over de VOC-tijd. Ook heb ik veel mooie prentenboeken; de verleiding om er nog een te kopen kan ik vaak niet weerstaan.

Wat was je beroep?

Ik ben leerkracht in het basisonderwijs geweest. Na de pedagogische academie was mijn eerste aanstelling in 1976 aan een driemansschool op de Veluwe; zo'n eerste aanstelling blijft je altijd bij. Daar heb ik 3 jaar gewerkt. Ik kende Erik al, in 1979 zijn we getrouwd en in Assen gaan wonen. Erik werkte bij het Wilhelmina Ziekenhuis.

Ik heb nog korte tijd als administratief medewerker bij de NAM gewerkt, werd zwanger en in 1980 is ons eerste kindje geboren. In de jaren daarna kregen we nog twee kinderen. In die tijd heb ik gedurende 14 jaar 's avonds jeugd- en jongerenwerk gedaan en gaf thuis les aan onder andere Joegoslavische en Soedanese mensen.

In 1997 heb ik een herintrederscursus gedaan om weer in het basisonderwijs te kunnen gaan werken. Tot 2008 heb ik daarna in Westerbork aan de basisschool gewerkt. Helaas werd ik langdurig ziek en ben noodgedwongen in 2010 gestopt met werken. Nadat ik weer opgeknapt was, ben ik in 2012 voorlezer geworden. Ik werd mantelzorger voor mijn vader en in 2013 ik ging in Gouda oppassen op mijn kleinkind. Dat laatste was heel leuk en voor mij heel belangrijk om mijn leefwereld weer te vergroten.

Wat is je motto?

Ik zeg altijd: "Vier je leef-tijd". Daarmee bedoel ik dat je blij mag zijn met wie je bent en waar je op dat moment in je leven staat, maar ook dat je je bewust bent: later is betrekkelijk, stel dingen niet uit!

Wat zijn je hobby's?

Ik wandel, fiets en lees veel. Ik pas eens per 14 dagen op mijn kleinkinderen (nu in Paterswolde). Wij gaan graag met ons zeilbootje varen en wij kamperen graag. Ik houd ervan om met de fiets op vakantie te gaan. Lang geleden fietste ik al met een vriendin rond het IJsselmeer. We hebben veel in de regen gefietst, maar dat maakte ons niets uit, we hadden er niet minder lol om. Kamperen doen we graag in een klein tentje in Frankrijk of met onze De-Waard-tent op Schiermonnikoog. Vroeger moesten we in de zomervakanties, maar tegenwoordig kunnen wij ook buiten het seizoen.

Wat zou je graag nog eens doen?

Samen met Erik naar Finland, rondtrekken in de zomer om het Noorderlicht te zien, zoals wij dat in 1977 hebben gedaan. En zo snel als dat mogelijk is naar mijn zus in Israël; met haar en mijn zwager daar op reis. Hij wil ons graag de mooie dingen in de woestijn laten zien.

Wat is je beste keus ooit geweest?

Dat ik naar de PA ben gegaan. Dankzij mijn opleiding en ervaring heb ik veel bijzondere dingen kunnen doen.

Is er nog iets anders waarover je graag iets wilt vertellen?

Ik wil graag iedereen een mooi, vrolijk en gezond 2022 wensen.

Wie zou jij graag als volgende geïnterviewd zien?

Truus Voos.

